

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Felelős szerkesztő: SZENDRŐI JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal Sopron, Háromhátér 3.

TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLETT

Előfizetési ár:

Egész évre . K 8.—
Fél évre. . . „ 4.—
Negyed évre. „ 2.—

Egyes szám ára 8 fill.

Hirdetéseket a lap kiadó hivatala megegyezés szerint felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Felszállott! . . .

(Cs.) Ezt a szót manapság gyakran hallhatjuk és még gyakrabban olvashatjuk, amikor az emberiség vállalkozó, mondhatjuk merész szellemei célul tűzték ki a légtenger meghódítását. E vállalkozás nagy horderejét mindenki elismeri, kitartásukat bámulja, sikereinek örül, s őszintén kívánja, hogy legyőzve a nagy nehézségeket, nemsokára a léghajókkal, illetve repülőgépekkel való közlekedést csekély vagy igen csekély kockázattal az emberiség számára általánosan hozzáférhetővé tegyék.

De sajnós, hogy a „felszállott“ hire után gyakran nem azt olvashatjuk: igen szépen, simán, gyönyörűen leszállott, hanem a szomorú, hátborzongató híradásokat: „lebukott, kezét-lábát törte, nyakát szegte, a helyszínén halva maradt, vagy összeroncsolva, holtan huzták ki gépe alól!“ Ezek a felszállások bizony gyakran szerencsétlenséggel végződnek.

Mi keresztények ma áldozó-csütörtökön nem ilyen „felszállást“ ünnepeünk, hanem Megváltónk, Krisztus Urunk dicsőséges mennybemenetelét, amelyet „Hiszek egy Istenben . . .“ hitvallásunkban, annak hatodik cikkelyében így vallunk: „felmené mennyekbe s ott ül Atya-Isten jobbjára felől“. A szent-

írásban ez eseményt így találjuk feljegyezve: „Kivéve őket (tanítványait) Bethaniáig (az olajfák hegyére) és fölemelvén kezeit, megáldá őket. És lőn, mikor őket áldotta, elváltak tőlök és mennybe vitették.“ (Lukács evang. 24. r. 51. sz.) Az „Apostolok cselekedeteinek“ könyvében pedig olvassuk: „midőn nézték őt, az égbemenőt, ime két férfiú álla melléjük fehér ruhában, kik mondták is: Ez a Jézus, ki fölvetetett töletek az égbe, úgy jó majd el, amint láttatok őt az égbe menni.“

Szögezzünk le egy igazságot: „Addig, míg az ellenkezőjét be nem bizonyították, valamit tagadni igen könnyű dolog, de nagy ostobaságnak a jele is. Egy megtörtént eseményt csak azért tagadni, mert régen történt, még üresebb fejre, már gonosz konokságra is mutat. Ha pedig ezt a tagadó eljárást valaki az intelligencia mezébe öltözteti, az egyáltalában elvesztette hitelét a gondolkodó emberek előtt!“ Csakhogy az a bajunk, hogy igen sok keresztény lélekre, nemcsak a munkás-osztályban, hanem az intelligencia között is, ránehezedett, ráfeküdt a gondolkodás lustasága!

Százmilliók vallási meggyőződését, amely évezredein át hordozza vállain az emberiség kulturáját, lemosolyogni vagy lefitymálni, legalább is nem urias eljárás!

Előttünk szent ez az ünnep és szemünket és szívünket az Égre irányítja. Nem egyszerűen a kék égboltra vagy a csillagos égre, hanem az élő Istennek, ég és föld teremtetőjének az országára, amelyben igazság, szeretet és örök lelki boldogság lakozik! Égre irányítja elménket, hogy a földiekkel kényszerülten bajlódván, az égiekről meg ne feledkezzünk; égre a szemünket, hogy soha el ne felejtjük: ott lakozik Az, akinek volt, van és lesz joga számunkra megszabni a törvény útját, amelyen haladnunk kell, s aki nemcsak számon fogja kérni a mi földi életünket, hanem, akinek van hozzá hatalma személyválogatás nélkül megtorolni a bűnt, a gonoszságot és kellőleg megjutalmazni az éssz, szív és akarat áldozatát és nemességét!

Sursum corda! Fel tehát a szivekkel keresztény polgártársaim! Nézzünk az égre s ne feledjük, ne tagadjuk meg sehol és soha, hogy keresztények, a megfeszített Krisztus Jézus tanítványai, követői vagyunk. Földi kötelességeinket Isten, önmagunk, hozzátartozóink és embertársaink iránt lelkiismeretesen teljesítvén, az égieket is keressük, s ez ad nekünk igaz élet- és munkakedvet; ez a keresztény öntudat aranyozza be földi pályafutásunkat!

Lourdesi zarándoklatom.

Írta: S. L.

VI.

A gondos ápolás megtette a magáét. Lassan-lassan visszatér arcába az életpír, végre kinyitja szemét. S talán most haza, lakására kívánczik pihenni? „A grottához“ volt egyedüli vágya. Különben az már úgy szokás, hogy a fürdés után visszamennek a jelenés helyére, a bolds. Szűz üdvözlésére. A jég hideg vízből ki a szakadó esőre, melyet itt-ott havazás váltott fel. Rendes körülmények között bűnök kellene tartani, ha valaki ekkora veszélynek teszi ki ügyis csak hajszálon függő életét. De itt az időjárás nem számít. Annyira nem gyengültem ugyan el, mint Rosamunda nővér, de iszonyú fejfájás gyötört. 11 óra után haza kocsikáztattak ebédelni, de kevés levesen kívül egyebet a legnagyobb megerőltetéssel sem tudtam elkölteni. Azután lefeküdtünk mind a ketten s 2 óráig még szemünket sem bírtuk kinyitani a nagy fájdalomtól.

Kiséző nővérünk ezalatt teljesen egyedül maradt a barlangnál. Jó alkalma volt

körülnézni és a szent helyet részleteiben is szemügyre venni. Megtalálta a forrás eredetét és boldog volt, hogy csap nélkül, pohár nélkül, saját kezéből ihatott a gyémánt ragyogású vízből, mint annak idején a jámbor pásztorleányka. Mikor hazajött hozzánk, tudattam vele erős elhatározásomat: nem megyek többé a fürdőbe.

„Ahogy gondolják, kedves nővérek, felelte, önök érzik, mi árt.“ Később vallotta meg, hogy nem szívesen hallotta kijelentésünket, de látva szánalmas bágyadságunkat, nem akarta a dolgot erőszakolni. 3 óraker van a második fürdés ideje. Az urak pontosan megjelentek a kis kocsikkal. Rosamunda nővér rögtön rá állott, akármilyen történik, ha belehal is, ő megy. Elszorult a szívem, mikor láttam, hogy két nővértársam útra készen áll.

„Én is velük megyek, de csak a grottához, majd ott imádkozom addig, míg visszajönnek.“

A kocsikban lévő betegektől pedig senkisémet kérdezi, akar-e vagy nem fürdeni, hanem egyszerűen odahúzzák a kis kocsi jával. Mikor már kézbe vették az én kocsim

rudját, esengve néztem B. nővérrre, vártam hogy szól helyettem, ne vigyenek.

Hiába, elfordult tőlem, nem vette észre, nem akarta észrevenni könyörgő tekintetemet. A jó Isten áldja meg érte! Így kerültem másodszor a hideg vízbe. Kínos volt mindkettőnk számára, de nem annyira, mint az első alkalommal, sőt azt tapasztaltam, hogy fájdalomaim csökkentek. Megint a barlanghoz mentünk, ahol a fél órai szentségi körmeneten vettünk részt.

A szent Szűz kívánsága szerint a barlang fölé templom épült. 1864-ben vetették meg alapját. Három részből áll: a legalsó a szent olvasóról nevezett templom, nevét az olvasó 15 titkát ábrázoló gyönyörű mozaik képektől nyerte; a középső a kriptának nevezett templom, melyben számtalan gyónatószer várja a bűnbánó híveket; a legfelső, legkisebb, de legszebb a bazilika, melynek főoltára ama sziklahasadék fölött áll, melyet a Szeplőtelen megjelenésével földi mennyországgá avatott. A barlangtól déli irányban haladva mintegy 200 lépésnyire a templom főbejáratához érünk. Utban ejtünk egy kis helyiséget, ahol gyer-

▼ Likőrök, pezsgők, borok, compotok, bonbonok, felvágottak, konzervek, szalámi és mindenféle sajtok legnagyobb választékban kaphatók ▼

Gruber János

csemegekereskedésében

Megyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 131. szám. ▼

Orvosaink.

(Cs.) Egy tetőtől talpig becsületes, szép képzettségű s megfelelő állású úriember, családapa azt mondotta egyik alkalommal: „Én szabadkőmives, hitetlen orvost házamba be nem ereszték, mert benne meg nem bízom, sőt családom egészségi állapotát is féltém tőle!“ Ez oly mondás, mely kell, hogy gondolkodásra készítessen bennünket.

Szerintünk az első kérdés: miért kell az orvosnak hitetlennek lenni? Miért kell neki, hogy képzett, ügyes, buzgó szakember lehessen, az Istent a világrendből, s a halhatatlan lelket az emberből kikapcsolni? Hát csak akkor lehet az embert gyógyítani, szenvedéseit enyhíteni, ha nincs Isten, s ha az embernek nincsen lelke? Csak akkor lehet az orvos részvétellel az ember iránt, s csak akkor fogja az előírt gyógyszer a kívánt eredményt létre hozni?

Isten létét az állatorvosoknak sem kell működésük sikere végett kikapcsolni; igaz, hogy nekik lélekkel nincs dolguk. Nagyrabecsüljük az állatorvosok működésének a hasznát, de működési körük a kezelt anyag folytán alantabb áll az embereket kezelő orvosoknál. De ha az ily orvos a lelket az emberben egyszerűen fitymálja, semmibe veszi, vagy tagadja, akkor fel-tétlenül szükség van, hogy az ily hitetlen orvos címtáblájára irassa jól olvasható betűkkel: embereket kezelő állatorvos.

Igen, erre képezik őket a mi egyetemeink; ez lesz az orvosnövendékekbe belediktálva, beledresszirozva hitetlen, Istent és lelket tagadó, nagyzó üres mondásokat puffogató egyetemi tanároktól. Szegény Pázmány Péter, ha előre tudta volna, mily Istentől s józan esztől elrugaskodott szellemek fognak egykoron az általa alapított egyetem tanszékeibe ülni?! A tudomány-nak, mint az Isten által az embereknek adományozott szellemi kincseinek a templomát a materiálisták és ateisták (anyag-elviség és istentelenség) barlangjává tették! Ezekre érdemes bizni az ember egészségének és épségének ügyét?! Látjuk is, hogy ilyféle emberek a nemes orvosi hivatást, a

papé mellett, a legnemesebbet a világon, egyszerűen jól jövedelmező pénzforrássá alacsonyították le. Ezekben nincs hivatás, csak üzleti érdek.

Az a hitetlen orvosi világfelfogás már annyira kilendült, hogy nem régen egy ily orvos egy nyilvános felolvasáson megpendítette az eszmét: állami törvénnyel egy orvosi tanácsra bizni a gyógyíthatatlan beteg, hibás gyermekek s a család terhére tengődő öregek eltávolíthatását az életből. Ugyebár, mint a szükségtelen barom elpusztítását. Gratulálunk az ily orvosi hivatáshoz! Azt elvégzi a sintér is!

Ha a köznapi élet millió és millió példában bebizonyította, hogy a vallásosság és élő hit nemesít, akkor a szép orvosi hivatásról is csak azt mondhatjuk, hogy azt a vallásosság megnemesíti, a hitetlenség pedig lealacsonyítja, sőt az emberiségre veszélyessé teszi!

De még egy kérdés: miért kell az orvosnak szabadkőmivesnek lennie? Azért, mert dr. Bókay Árpád egyetemi orvostanár a főpáholymenter?! Fészük az egyetemi „Gallilei“ kör.

Ha a szabadkőmives-páholyok névsorát végig lapozzuk, tényleg sok orvost találunk közöttük, s nem egy helyen ők a főmenterek. Hát tessék látni, micsoda istentelen, kereszténység ellenes, erkölcs elleni aknamunkában vesznek ők részt és sok helyütt ők irányítják azt!

Ugyebár, mi keresztények nem akarjuk magunkat, sem kedves hozzátartozóinkat barmoknak tekinteni. A ki lelkünk és Istenünk ellensége, arra nem bizzuk szegény gyarló testünket sem!

Majd azt fogják kiabálni: hogy mi nekik, fiatal vagy öreg embereknek a kenyerüket akarjuk elvenni!

Kinek kenyér kell, az becsülje meg az Istent és Isten adományát. A hitetlen ember nem érdemli meg az életet, mint a gazdáját harapó eb sem.

Hála Istennek, vannak még derék, kitünően képzett vallásos orvosaink is, bár gyéren; ezeket becsüljük meg!

tyákat lehet vásárolni, egyéb kegyeszerék árusítása a környéken tilos. Ugyancsak itt csomagolják naponként ezrével a lourdesi vizes üvegeket, a világ minden részéből érkező megrendelésekre. Mindez a magukat „a szent Szűz szolgálói“-nak nevező szerzetes papok kezében van.

A szent olvasó templomban őrzik a legméltóságosabb Oltáriszentséget, innen indul ki a szentségi körmenet. A templom előtti óriási téren félkörben helyezik el a betegeket. Egyik oldalon állanak vagy padokon ülnek azok a betegek, akik nagyobb nehézség nélkül gyalog is járhatnak, a másik oldalon kocsikban a nyomorékok és a súlyos betegek. A készülődésnél megint csak könnyeket csal szemünkbe az előkelő fiatalság buzgósa, amint derüs tekintettel a padokat, kocsikat cipelik, a betegeket kendőkkel, pokrócokkal takargatják, dédelgetik.

Édes Istenem! Itt, az égi fényvel titelt lelkek ragyogó sugarainak világánál mily ijesztő ostobaságnak tűnik a gögös önhittség, mely a legjobb esetben csak kegyes leereszkedő undorban tud szegényebb, sokszor csak szerényebb embertársával közlekedni.

A legszentebbet rendesen a lourdesi püspök hordozza körül fényes papi kísérettel, de szívesen felhatalmaz más, idegen főpapot is e kitüntető ténykedésre, ami őszintén szólva, igen nagy fáradtsággal jár. Lehehetetlen meghatározni, hogy a Lourdesban tartott ájtatosságok között melyik a legszebb, a szívet-lelket leginkább érde emelő. A csodás hatalmú bizalomból eredő szakadatlan ima-e, amely közben a betegek

a medencébe ereszkednek, vagy a csontokig ható könyörgések a szentségi körmenettel kapcsolatban, mikor minden egyes beteg az Oltáriszentséggel áldást kap, vagy a fénytengerben uszó 8 órai gyertyás körmenet? Mégis, az első kettőnél erősen érezzük, hogy siralom völgyben élünk, ahol minden oldalról az emberi nyomorúságok környékeznek bennünket. Különösen szívünkbe markol a tér közepén térdelő, majd álló, égfelé tárt karokkal imádkozó papnak harsogó könyörgése: Jézus, Dávid Fia, könyörülj rajtunk! Uram, irgalmazz a Te népednek! Uram, akit szeretsz, beteg! Uram, add, hogy lássak! Betegek Gyógyítója, könyörögj érettünk! Mutasd meg, hogy Anyánk vagy! stb. A tömeg minden fohászt háromszor ismételi, fokozatosan emelkedetebb hangon.

Az esti körmenetnél mintha a föld göröngye fölé emelkednék romlandó testünk, megfedekezünk az élet ezer bajáról, könnyű, tisztult lélekkel zengjük az ég Királynőjének: ave, ave, ave Mária. És ha utána nyugodni hajtjuk lázas fejünket, édesen pihenünk, mint a gyermek anyja ölében. A templom tornyán minden negyed órában megkonduló óra, szívünk sóhaját visszahangozza: ave, ave, ave Mária.

Mikor a körmenetről lakásunkra mentük, már nem éreztem semmi fájdalmat. Kezdetben nem tulajdonítottam neki nagyobb jelentőséget, a délutáni ájtatosságok annyira lefoglalták minden időmet, lekötötték minden gondolatomat, hogy nem értem rá betegségemmel törődni. De a teljesen zavartalanul átaludt éj után olyan élénk életerő töltötte be egész valómat, hegy kénytelen voltam

Hirek.

A király gyógyulása tekintettel a nagyon kedvezőtlen időjárásra, igen lassan halad előre. Orvosai, miután Ófelsége a szabad levegőn nem mozoghat, újabban a délvidéki utazást hozták javaslatba. Ezek szerint Ófelsége valószínűen Miramarba fog rövid időt tölteni.

A kalocsai érsek a hercegprimásnál és a nunciussnál. Várady L. Árpád kalocsai érsek pénteken reggel Szentiványi János győri kanonok társaságában a gyorsvonattal Budapestről dr. Csernoch János hercegprimás látogatására Esztergomba jött. Az érsek az egész délelőttöt a hercegprimásnál töltötte és ebéd után 2 órakor utazott el. A vendég tiszteletére rendezett ebédet az ottani főpapság részéről dr. Rajner Lajos püspök és dr. Fehér Gyula prelátnok kanonok vettek részt. — Szombaton délelőtt folyt le a nunciaturán Várady L. Árpád kalocsai érseknek és a salzburgi érseknek processus informativusa. A kalocsai érsek tanui ennél az aktusnál dr. Werdenich Andre, az Augustineum igazgatója és Drexler Antal, a Pázmáneum ezidőszertini rektora voltak. Délben a nuncius az új érsekek tiszteletére ebédet adott, amelyen a pápára és a királyra mondottak felköszöntőket.

Személyi hír. Lapunk egyik számában jeleztük, hogy Zehetbauer Ottó kanonok, városunk plebánosa is résztvett azon zárandoklatban, mely Rómában, a pápa előtt hódolt. Közöljük ezuttal, hogy utjáról Zehetbauer Ottó szombaton reggel már haza érkezett s bár egész éjjel utazott, első útja mégis az erdei kápolna volt, hol nep. Szt. János névünnepe tiszteletére csöndes misét mondott.

Eljegyzés. Klausz Nándor liszt- és gabonakereskedő, Klausz dr. közeli rokona eljegyezte városunknak egyik legszebb, legbájosabb leányát, Fink Elzát. Az új frigyhez őszinte szívből gratulálunk.

Új alapító-tag. Schaffer Antal kereskedelmi tanácsos a Sopron városi szépítő-egyesület alapító-tagjai sorába lépett. A jó példa bizonyára követőkre fog találni.

sok szenvedést okozó porhüvelyemet nagyobb figyelemre méltatni. Szobáskámban jöttem mentem, hajladoztam, de semmi kellemetlen érzés nem jelentkezett. Kelletlenül nyultam a fűző után, majd hirtelen eldobtam magamtól, nem kell, kísérletet teszek ma nélküle, hátha nem lesz reá szükségem. Benyitottam nővértársaim szobájába. Mind a ketten ámulva néztek reám, amint fűgén, mosolyogva eléjük ugrottam. Nem kellett mondanom, hogy meggyógyultam, látták minden mozdulatomból. Hanem most B. nővért hagyta el ereje, reszketett az izgatottságtól, nem bírt a lábán állni. E pillanatban nyílik az ajtó, egy betegápoló apáca lépett be kérdészködni, nincs-e valamire szükségünk. Megakad szeme zavart tekintetünkön.

„Mi történt, talán már a kedves nővér meggyógyult?“

„Jaj nem... dehog... vagy igen... jobban van, de kérem ne szóljunk senkinek sem.“

„De hiszen látszik rajta, hogy teljesen egészséges!“

„Azért ne szóljunk róla, hátha csak a hideg víz hatott enyhítőleg, majd meglátjuk, előbb jól ki kell próbálni. Csak a nép ne vegyen észre semmit, mert még zajt csapna belőle. Aztán ki tudja, valóban megtörtént-e?“

Ilyen és hasonló mondásokkal igyekeztünk mi is felizgatott kedélyünket lecsillapítani, de szívem legmélyén azt mondta egy hang igen, a Szeplőtelen Fogantatás megmutatta, hogy csakugyan Édesanyám!

Rosamunda nővérehez mentem, kettőzött szeretettel segítettem neki a keserves öltözködésben.

(Folytatjuk.)

Ellenzéki beszámoló. Vasárnap, e hó 24-én a kerület képviselője, Molnár János prelátnak Kapuváron beszámolót tart. A népgyűlésen Szmrecsányi György, Rakovszky István és Haller István is beszédet mondanak.

A csepregi kir. közjegyző kitüntetés. Lajos bajor király, Drexler József dr., csepregi kir. közjegyzőt, a szent Mihályrend IX-ik osztályával tüntette ki. Dr. Drexler, előzőleg, az uralkodó által adott udvari ébenben is részt vett.

Temetés. Városunk szülöttjének személyében az egyházmegyének megint halottja volt. Kovarzik József mosonszentmihályi plébános vasárnap délelőtt adta vissza lelkét Teremtőjének. Az isteni gondviselés aránylag fiatalon, 46 éves korában szólította magához a buzgó, tevékeny lelkipásztort, ki egyike volt az egyházmegye legszeretettelőbb egyéniségeinek. Kovarzik József 1861. október 30-án született Sopronban. Gimnáziumi tanulmányait Sopronban, a theológiát Győrött végezte. Föl-szentelése után egy-egy évig káplán volt Halásiban, Gyömörén, Nyulason, hét éven át Nezsiderben. 1900-ban elnyerte a levélpébániát, honnét hat évi működés után a püspöki uradalmak inspektora lett, majd a következő évben Mosonszentmihályi lelkipásztorává nevezték ki. A megboldogult temetése május 19-én, kedden délelőtt fél 9 órakor volt Mosonszentmihályon. Sirjába paptársai s egész Mosonszentmihályi község részvevő, bánatos szeretete kísérte. A megboldogultban Kovarzik Károly m. kir. th. főállatorvos és Kovarzik Ferenc rendőrfogalmazó felejtethetlen, jó testvérüket siratják.

Virágosó. A folyó hó 3-án rendezett virágnap anyagi eredményét feltüntető elszámolás: A bevétel főösszege K 4134.60. Ez összeg magában foglalja a következő adományokat, illetve felülfizetéseket: Zetl József K 10, Felix Béláné 10, Dr. Démy Lajos 10, tormási Bauer Ottó 10, Rupprecht Olivér 10, Kino 10, Hauer Béla 5, Vajda gyógyszerész 2, Krausz Sándorné 2, Fleischmann Lipót 40, Röttig Gusztáv 30, Panuska József 2. A kiadások főösszege 941.66 K, amelyből esik zenére 50, szolgaszemélyzet, portó és aprókiadás 100.66 K, nyomtatvány és reklám 128 K, virágok ára 663 K. Szembesítve a bevételt K 4134.60 a kiadással vagyis 941.66, mutatkozik tisztán K 3192.94. Az eladott virágok száma 32.950 db virág. A virágok elárulásában oly sokan vettek részt, hogy mindenkinek nevét lapunk szűk keretében szinte lehetetlen megörökíteni. Egész virágerdőről van hiszen szó és a lelkes fáradozók neve meg van örökítve; kitörölhetetlen betűkkel a Városszépítő-Egyesület aranykönyvében már ügyis ragyog. Az egyesület ezuton is újból hálás köszönetét fejezi ki úgy a közfelműködő hölgyeknek és uraknak, valamint a t. közönségnek a szíves közreműködésért és hathatós támogatásért.

Kirándulás a sopronkeresztvári remeteségi templomhoz. A soproni „Férfiak-Mária-Kongregációja” május királynőjének tiszteletére vasárnap, május hó 24-én délután vallásos jellegű családi kirándulást vezet a sopronkeresztvári ügynevezett remeteségi templomhoz. Gyülekezés délután fél 2 órakor a bécsi kapu mellett levő fehér keresztinél; indulás pont 2 órakor. Ezen kirándulásban résztvevőket szívesen látunk, akik a Szűz Anya iránt tisztelettel vannak. Azon igen tisztelt résztvevni szándékozó jámbor hívek, akik a gyalog utra nem vállalkozhatnak, a délután 3 órakor induló vonattal Darufalváig utazhatnak, ahonnan rövid idő alatt érhetnek a remeteségi templomhoz. A kirándulás csak kedvező idő mellett lesz megtartva.

Adomány. Rosenfeld Náthán dr. ügyvéd a városi könyvtárnak, a „Magyar Regényírók” aranykönyvtárának 30 kötetes sorozatát adományozta. Kálmán Ernő dr. városi aljegyző pedig ismét 10 kötet szép-

irodalmi munkát adományozott. A vezetőség a legkisebb adományt is szívesen veszi és hirlapilag nyugtázza.

A sopron városi szegényápoló most adta ki 1913. évről szóló jelentését. A pénzkezelés, amely egy év alatt a 100.000 koronát meghaladja, könnyen áttekinthető, mert megtalálunk benne minden filléryi hozzájárulást. Kuriosumként megemlítjük még, hogy egy intézeti alafás eltartására évi átlagként 319 korona 24 fillér esett.

A vallás kérdéséhez. Épen e napokban folyt le az a harc, amelyet népgyűlés alakjában galileisták és szabadkőművesek rendeztek azok ellen, akik nem fogadták el a Tanítóegyesület határozatát, hogy a vallás-tanítást kiküszöböljék az iskolából. Hogy mily felháborodással vettük tudomásul a magyar tanítók ezen eltévelyedését, arról már nem egyszer irtunk. A vallásellenes küzdelem, amely Németországban létrehozta a kilépési mozgalmat, dr. Pfennigsdorf bonni egyetemi tanárt a többek közt következő nyilatkozatra bírta: „Ha százezren kilépnek is, az evangélikus egyház nem megy tönkre. Csak egy tisztulási folyamat megy végbe az eddig visszahúzódó, holt teher kiválása által. Sokkal jobb, hogyha küzdelem folyik az egyház ellen, mintha lenézően nem törődnek vele. A küzdelem olyan erőket fog mozgásba hozni az egyház belsejében, melyek eddig gyakran haszon nélkül forgácsolódtak el.” Észleltük ezt a magunk részéről is: olyanok, kik vallásukkal eddig keveset, sőt mitsem törődtek, a hitetlenek vakmerő támadásától végre föleszméltek és hitük megvédéseért döntő harcra készek. És konstatálhatjuk ma már, hogy Szt. István országának nemes öntudatra ébredt színe-java, a katholicusság nagy tábora már szervezkedik, hogy minden jövőbeni, újabb támadás ellen minden destruktív aránnyal szemben a Kereszt szolgálatában, az örök igazság zászlaja alatt, ügyét már e földön is diadalra vihesse.

Az árvaház színelőadása. F. hó 21-én, csütörtökön és 24-én vasárnap a helybeli Voss-féle kath. árvaházban színelőadás tartatik. Kezdeté d. u. 5 órakor. Színre kerül „A dacos fej” című 3 felvonásos népszínmű, valamint a „Zwei Mütter” című 4 felvonásos színmű. Felvonások közben közreműködnek: Hämrich-Szuchanek Lujza k. a.; Struglitz József, valamint Hämrich Alajos urak. Helyárak I. hely 1 K., II. hely 60 fillér, gyermekeknek 20 fillér.

Gyűlések. A soproni járás segítőegyesületének választmánya e hó 22-én a soproni főszolgabíró helyiségében ülést tart, amelyen a f. első félévi segélykiosztásról, a közgyűlés határnapjáról és egyéb tárgyakról fog határozni. — Ugyanott fog f. hó 29-én a jár. mezőgazdasági bizottság tanácskozni, a tárgysorozaton a községek husvágási szabályrendeletének véleményezése és a közs. apaállatoknak az anyaállatokéhoz arányosítása szerepelnek.

Az anyai szív szava. Ismeretes előttünk a szerencsétlenség, mely a mult héten történt városunkban s mely oly sok szóbeszédre adott alkalmat. Hogyis ne! hiszen nem csekélység egy gyermekélet, mely annyi gondot, fáradságot, könnyet okoz a szerető anyai szívnek; egy gyermekélet, melyért az édesanyák a saját életüket százszor is odaadnák s mely mindannak dacára oly könnyen és annyiszor ki van téve a veszélynek, úgy, hogy a legéberebb anyai gondoskodás sem képes azt mindenkor megvédeni. Hogy mennyire igaz ez, láthatjuk a kis Helen esetéből, kinek édesanyja valóban a legnagyobb gonddal és figyelemmel örködött kedves kicsinyei fölött. De ugyan ki is gyaníthatta volna, hogy a három éves leányka, ki csak egy-két pillanat előtt futott át az oszonna elöl a gyermekszobába, félholtan kerüljön vissza a jó anyja karjaiba? Szegény anyá! Ugyan mit érezhetett? Megmondja ő maga. „Csak azon gondolat tartott vissza attól, hogy gyermekem után

ugorjam, hogy hármát árván hagynék.” De hát nincs rá mód, hogy ilyen és hasonló balesetek ellen biztosítsuk kedveseink életét? Tudjuk a katekizmusból, hogy az Isten rendelt minden ember mellé őrzőangyalt, ki őt a testi, lelki bajoktól védje. S az őrangyalt, ki őt a testi, lelki bajoktól védje. S az őrangyal csakúgyan, sokszor csodálatos módon is teljesíti hivatását, különösen olyanoknál, kik örködő szeretetét megérdemelni törekednek. Az az édesanya, ki reggel, este búzgó imába ajánlja a hű védőnek gyermekeit s iparkodik, hogy azok is igaz szeretettel viseltessenek iránta és kérjék segítségét, bizalommal számíthat e hű barát oltalmára.

Valószínűleg a Kis Helen édesanyja is inkább az őrzőangyal segítségének, mint a gyermeki test ruganyosságának köszönheti, hogy kicsi leánykája megmenekült a biztos haláltól és a rettenetes zuhanás dacára ma már édesdeden alszik versenyt kis babájával, melynek Helénke szakasztott mása.

A Magyarországi Munkások Rokkant- és Nyugdíj-Egylete Soproni Fiókja Dr. Wosinski István örökös római gróf védnöksége alatt, Fleischmann Lipót úr, valamint a „Dalfüzér”, a Férfidalkör” és a „Testvériség” férfitársulatok szíves közreműködése mellett 1914. május 24-én a Sörgyárban özvegyeket és árvákat segélyező külön alapja javára változatos műsorral Majálist rendez, melyre ezennel fölhívjuk a közönség figyelmét. Kezdeté délután 3 órakor. Belépti-díj 40 fillér. A zenét a helybeli hadastyánegylet zenekara szolgáltatja. Tekintve a nemes célt, fölfizetéseket köszönettel fogad a rendezőség.

Nyomdászsztrájk. Hétfőn reggel a Romwalter-féle könyvnyomda összes alkalmazottai beszüntették a munkát, mert a cég nem volt hajlandó teljesíteni azon követeléseiket, amely a gépszedők árszabálya körül támadt. A sztrájkra való tekintettel a cég kiadásában megjelenő „Ödenburger Zeitung” csak redukált terjedelemben jelenhetett meg. Szerdán reggelre már sikerült a felek között békét létesíteni, mire a munka újra megkezdődött.

Meghalt fegyenc. A köhidi fegyházban Bokányi Sándor fegyenc hirtelen meghalt. A törvényszéki boncolás szívbénulást állapított meg.

Adótárgyalások Csornán. A Csornán f. hó 6-án megkezdődött adótárgyalások május 25-én végződnek. Dr. Könczöl Kálmán előadó olyan körültekintéssel egyeztetési össze a kincstár és az adózó polgárok érdekeit, hogy mindenki a legnagyobb megelégedéssel van a tárgyalások iránt. Pedig nem új igazság, hogy adót fizetni senki sem szeret.

Vizsganapok. A városházán tartott értekezleten elhatározták, hogy a választók írásvizsgái ezen a héten tartassanak meg. Megállapítás szerint a vizsganapok a következők: csütörtökön 9—12-ig, pénteken szombaton este 6—9-ig. Összesen 1200-an jelentkezett vizsgára. Három bizottság fog újból működni, miként első alkalommal.

SFAC. — SzSE. Féldíő 2:1. Végeredmény 2:2. Sopron footballsportkedvelő közönsége már nehezen várta május 17-ét, amely napon a SFAC a SzSE-el mérte össze erejét. Az izgalmasnak ígérkező mérkőzést azonban egyrészt a teljesen felázott pálya, másrészt a kevés körültekintéssel rendelkező szövetségi bíró magatartása élvezhetetlenné tette, s ennek folyamán a mérkőzés a II. féldíő 15. percében megszakadt. Magáról a mérkőzésről nincs sok mondani valónk. Egyik fél sem fejtette ki teljes tudását a csuszós pályán és így érdeklődéssel nézünk július 19. elé, amikor is a két fél Szombathelyen találkozik. Kezdet után a vendégcsapat támad, az áztatott pályán azonban nem tud érvényesülni. Változatos mezőnyjáték után a SFAC centere kiszökik és megszerzi a vezető goalt. Pár perc múlva Bader a SzSE. hátvédje handsot

vét, melyet Manszky II. goallá értékesít. Az eredmény a vendégcsapatot nem csüggeszti el, teljesen belefekszik a játékba, ostromolja a SFAC kapuját, de nem tud boldogulni a védelemmel. A 40. percben Szityi kiszökik, Hünner szabályosan leszereli, de a büszke magatartású bíró érthetetlen okból gyorsan 11-et ítél, melyet Szityi feltartóztatlanul küld a SFAC hálójába.

A második féldobban a SFAC csapata az indokolatlan tizenegyes miatt kedvetlenül játszik. SzSE erősen küzd, hogy kiegyenlítsen, ez sikerül is Varga révén, aki off-side-ből goalt rug, mit a SzSE vezetősége is elismer, a bíró azonban nem tágít és megítéli a goalt, Manszky felel a bírónak, aki kiállítja. Óriási zaj támad, a közönség forrong, betódul a pályára s a bíró emiatt lefújja a mérkőzést. A SFAC csapatában a védelem, a vendégcsapatnál a csatársor volt jobb. Csütörtökön, május 21-én délután 4 órakor a SFAC a First Vienna Football Club I. csapatát látja vendégül. A mérkőzést Manszky I. vezeti.

Balf kénes gyógyfürdő forrásai páratlan hatásúak csúsz, köszvény és női bajoknál; lithiumos savanyuvize pedig vesebajoknál és tüdőhurutoknál a legjobb sikerrel alkalmazható. Felvilágosítást nyújt Balf gyógyfürdő igazgatósága, vagy a tulajdonos: Wosinski István dr. örökös római gróf.

Ország-világ.

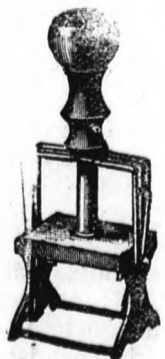
Kossuth Ferenc haldoklása. A nagy beteg Kossuth Ferenc erős szervezete még mindig vívódik a halállal. Enni most sem tud, mindössze pár kanál kávévett magához és a mesterséges táplálás és a gondos ápolás mellett végre is ez fogja megörölni életerejét. Igen keveset aludt és nagy fájdalomról panaszkodott. Az ország minden részéből felkeresik részvételtjes kérdőkördésekkel a nagybeteg lesújtott környezetét. Müller báró orvos megtiltotta, hogy a beteghez bárkit is beengedjenek.

Csernoch János — biboros. A pápa kinevezte Alessandrini Ferenc nemesi testőrt kabinetfutárrá és megbizta, hogy vigye hírül dr. Csernoch János magyarországi hercegprimásnak biborossá történt kinevezését.

A Tisza-Rakovszky-féle affér a lovagiaság szabályai szerint elintézt nyert. A párbaj a Rákosi-féle vívóteremben szerdán délután 3 órakor megtörtént. Mindketten megsebesültek. Felek nem békültek ki.

Összeesküvés a cár ellen. Kisinevben a cár élete ellen irányuló összeesküvést fedeztek fel. A cár ugyanis e hó 28-án Kisinevbe akart utazni, hogy részt vegyen azon az emlékünnepeken, amelyet Besszarabiának Oroszországhoz való csatolásának 100 éves évfordulója és I. Sándor cár szobrának leleplezése alkalmából akartak rendezni. Az összeesküvés részleteit a rendőrség titokban tartja. Eddig is már igen sok embert tartóztattak le. Többek között letartóztatták a diákok forradalmi szervezetének három tagját. A cár utazását bizonytalan időre elhalasztották.

Mit terveztek ünnep délután?
Kaboldra megyünk nyári lakást keresni.
Pompás! Csatlakozom.

A legszebb és legolcsóbb

**ruggyanta-
bélyegzőt**

legjobb anyagból készít

Várad Ignác

Sopron, Ötvös-utca 8. sz.

Alapított 1773. — Telefon 113.

Írógép-szállag s kellékek dús raktára.

Kiadójog-tulajdonos: Csukovits János.

A tanyák apostola.

**Krisztus mennybemenetelének ünnepére,
vagyis áldozó-csütörtökre.**

Evangélium: (Sz. Márk 16.) Az időben, a letelepedett tizenegy tanítványának megjelenék Jézus és szemükre hányá hitlenségüket... És mondá nekik: „Elmenvén az egész világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. A ki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözöl; a ki pedig nem hiszen, elkárhozik.“

A Gazdaszövetség utolsó számából olvassuk Lehosit Kajetán szentferencendi szerzetes életének ismertetését, aki 32 évi buzgó apostolkodás s néhány napi betegség után 73 éves korában Jakabszálláson visszatadta jámbor lelkét Teremtőjének. E lélekemelő, sokak okulására szolgáló és a mai nappal éppen aktuális szép ismertetésből kiragadjuk a következőket:

Valószínű, hogy sem a fővárosi újságok, sem a nagyobb vidéki újságok nem vesznek tudomást róla. Ott, ahol az érdemet kirakatban mutogatják, ennek a kopott reverendájú, aszott képű, szegény öreg barátnak a nevét senkisé ismeri. Hogy mégis nagyobb volt ő munkájában, mint sok olyan, akinek temetésén az Operaház énekkara bucsuztat és kegyelmes urak szolgálatják a gyászkiiséretet, azt ötvenezer tanyás hívó, akiknek 32 évig volt egyedüli vigaszuk, lelkigondozójuk s akik halálával igazán árvák maradtak, őszinte gyásza igazolja.

Lapunk nem szolgál felekezeti érdekeket, nem barátja a lármás gyászpompának, de vétene a magyar nemzet legszebb tulajdonsága, a háladatosság ellen, ha az elismerés koszoruját nem tenné le ennek az egyszerű, igénytelen embernek a koporsójára, aki senkink sem volt, akiben nem élhetett a gazda-öntudat, de akinek érdemeit, különösen azt, hogy mennyire szerette az elhagyatott alföldi tanyásgazdát, módunkban volt megismerni.

Mint árva tót diák került le az ország legszegényebb vármegyéjéből, Árvából Jászberénybe, ahol Isten irgalmából és a jászgazdák jószívűségéből tanult meg magyarul, végezte el középiskoláit. Nem szóval, érzelmeinek hangoztatásával, hanem egy munkás élet fáradalmaival fizette vissza annak az alföldi gazdanépnek jóságát, amely belőle művelt embert nevelt. Amikor felöltötte a ferencendi szerzetesek öltönyét, egy darabig az Alföld nagy gazdavárosaiiban lelkipásztorokodott. Közvetlenül módjában állott megismerni a tanyás nép elhagyatottságát, azt, hogy a vallás vigaszaiban soha nem részesülhetnek, hogy nincs templomuk, nincs lelkipásztoruk, nincs tanácsadójuk, nincs senkijük. Amikor tehát erre rendjétől engedélyt nyert, a magyar misszionáriusok rögs pályájára lépett, a városi rendházból a tanyák közé költözött. Egyszerű szobája s annak meghatóan naiv berendezése mindenki előtt példázta, hogy nem mindig a pogányok közé kell vonulni annak, aki lelkeket akar menteni az Ur számára, az apostoli egyszerűséget megtalálja a magyar pusztákon is. Harmínckét esztendő alatt a derék „hitküldér“ többet volt távol szállásától, mint otthon. Sokszor 50 kilométer távolságból éjjel jöttek érte kocsin, hogy egy-egy nagybeteg tanyai gazdát a haldoklók szentségével ellásson. Miként Afrikában vagy Kinában szokásos, szekérre tétette fel kopott ládáját, amelyben hordozható oltára és egyházi felszerelése voltak és egy-egy tanyai háznál, ahová lelki vigasztalást szomjazó tanyai hívők százzámra gyülekeztek össze, mondotta Isten szabad ege alatt a misét és beszélt nekik a maga egyszerű módján, nem a modern eszmékről, hanem a názáreti Jézusról s annak apostolairól, akik bejárván a világot, tanítottak minden népeket. Aki csak egyszer tett meg rázós parasztszekéren egy ilyen tanyai utat, az elképzelheti, hogy micsoda munka volt 32 évig esőben, fagy-

ban, sárban ezeket az utakat állandóan járni, különösen 70 év súlyával terhelve. És kapott egész esztendőre 300 forintot és egy szép szobát. Hogyne lett volna hát boldog, amikor az Ur adott neki szállást, az a 300 forint pedig nemcsak elég volt élelemre, ruházkodásra, hanem abból még vagy 80—90 forintot, igaz, hogy évek hosszú során, félre is tudott tenni.

Helyesebben szólva anyagi kincseit, mert azokat a kincseket, amiket a tanyás nép szeretetében, ragaszkodásában gyűjtött, úgyis beleépítette ebbe a templomba, amely évszázadokig fogja az ő emlékezetét hirdetni.

Életének alkonyán reszkető kézzel koldulta össze szent Ferenc alázatos tanítványa, tanyáról-tanyára járva, az Úr tanyai hajlékát. Sok hatalmas székesegyházat láttam az építetők büszke cimereivel, magyar városok áldozatkészségének is tanuja voltam e tekintetben, de magasztosabb dolgot alig láttam, mint ezt az egyszerű tanyai templomot s benne azt a törődött öreg embert, aki gyermekes örömmel magyarázta minden egyes padnak, zászlónak a történetét, a tanyás gazdák áldozatkészségét. S még csak nem is gondolt arra, hogy ezt a templomot ő építette lelkesedésével, egész életének munkájával, hogy úgy mondjam szíve vérevel...

Teste most már a földé. Nem hiszem, hogy akadjon utódja, aki annyi idealizmussal egy életén keresztül tudjon tűrni, szenvedni és dolgozni a legelhagyatottabb néperért, az alföldi tanyásgazdákért; hogy akadjon valaki, aki egész életére eltemetkezzék a tanyák közé, aki egész életében ne akarjon más lenni, mint egyszerű „hitküldér“, távol minden kulturától, egyetlen nagy célt szolgáljon és lelkének megelégedettsége legyen egyedüli jutalma, ahhoz a mai nemzedék tulságosan materialista...

Temetése a kerületi papság s a hívek óriási részvéte mellett ment végbe; gyermek nem sírathatta jobban atyját, mint a jakabszállásiak szeretett lelki pásztorkat. Krisztus Úrunknak ígét: Elmenvén... hirdessétek az evangéliumot, Lehosit Kajetán nemcsak mélyen a szívébe véste, hanem aszerint cselekedett is. Buzgó életének jutalmát már elnyerte fönn, hová mindig vágyott, mert a magyar föld, melyért egy életen át munkálkodott, csak ezt a néhány sor megemlékezést tudta neki nyújtani.

Az örök világhosszág fényeskedjék neki!

Szives figyelmeztetésül!

Tévedések elkerülése végett és más rosszabb minőséggel való elcserélés kikerülése végett ez uton is figyelmeztetem, hogy az eredeti

Winzendorfi mész

mely tudvalevőleg a legjobb, kizárólag csak nálam kapható

Kunz Ottó

fa-, szén- és mész-raktár SOPRON,
Rákóczi-utca 4. sz. és Délivasut.
Telefon 280. Telefon 280.

Winzendorfi mész művek egyedárusítója.

Hová menjünk szórakozni?

Fel az „Alm“ vendéglőbe, mely a soproni közönség kedves kiránduló helye.

Liesingi sör, jó borok és izletes ételek,
úgyszintén a legpontosabb kiszolgálás.

Számos látogatást kér Horváth Antal
„Alm“-vendéglős.